

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ zdaniem strony skarżącej różne raporty z audytów technicznych prowadzą niezmiennie do wniosku, że zasoby były przez nią wykorzystywane zgodnie z zasadami ekonomii, wydajności i należytego zarządzania finansami. Według niej oznacza to, że REA nie może utrzymywać, iż skutecznie stwierdziła, że strona skarżąca popełniła nieprawidłowości w związku z innymi dotacjami, które uzasadniałyby rozwiązanie lub zawieszenie ogółu płatności w ramach spornych umów dotacji. Ponadto udział w umowach dotacji stanowi według strony skarżącej jedyne źródło jej finansowania i brak nowych projektów europejskich nieuchronnie spowodowałby jej upadłość.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2016 r. – Sigma Orionis/Komisja

(Sprawa T-48/16)

(2016/C 098/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska uchybiła swoim zobowiązaniom umownym wynikającym z umów dotacji FP7 i H2020, zawieszając całość płatności należnych skarżącej na podstawie sporządzonego niezgodnie z prawem raportu z dochodzenia prowadzonego przez OLAF;
- stwierdzenie, że Komisja Europejska uchybiła swoim zobowiązaniom umownym wynikającym z umów dotacji FP7 i H2020, rozwiązując sporne umowy dotacji na podstawie sporządzonego niezgodnie z prawem raportu z dochodzenia prowadzonego przez OLAF;
- tytułem ewentualnym, nakazanie wyznaczenia biegłego w celu określenia kwot bezsprzecznie należnych skarżącej z tytułu spornej umowy dotacji.

W konsekwencji, orzeczenie, że strona pozwana zostaje:

- zobowiązana do zapłaty niezgodnie z prawem wstrzymanych kwot należnych z tytułu umów dotacji FP7, to znaczy 607 404,49 EUR, powiększonych zgodnie z art. II.5.5 o odsetki za zwłokę, liczone od dnia wymagalności należnych kwot według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) powiększonej o 3,5 punktu procentowego;
- zobowiązana do zapłaty niezgodnie z prawem wstrzymanych kwot należnych z tytułu umów dotacji H2020, to znaczy 226 688,68 EUR, powiększonych zgodnie z art. 21.11.1 o odsetki za zwłokę, liczone od dnia wymagalności należnych kwot według głównej stopy refinansowej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) powiększonej o 3,5 punktu procentowego;
- zobowiązana do naprawienia dodatkowej szkody poniesionej przez skarżącą, wycenioną na tym etapie jako 1 500 000 EUR, z zastrzeżeniem podwyższenia lub obniżenia w toku postępowania,
- obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja nie może opierać się na raporcie z dochodzenia sporządzonym na podstawie zebranych niezgodnie z prawem dowodów, aby uzasadnić swoją decyzję o zawieszeniu, w całości, płatności należnych stronie skarżącej. W związku z tym strona skarżąca twierdzi, że ponieważ Komisja oparła się na dowodach zebranych niezgodnie z prawem, zarówno zawieszenie płatności jak i rozwiązanie umów są niezgodne z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ zdaniem strony skarżącej różne raporty z audytów technicznych prowadzą niezmiennie do wniosku, że zasoby były przez nią wykorzystywane zgodnie z zasadami ekonomii, wydajności i należytego zarządzania finansami. Według niej oznacza to, że Komisja nie może utrzymywać, iż skutecznie stwierdziła, że strona skarżąca popełniła nieprawidłowości w związku z innymi dotacjami, które uzasadniałyby rozwiązanie lub zawieszenie ogółu płatności w ramach spornych umów dotacji. Ponadto udział w umowach dotacji stanowi według strony skarżącej jedyne źródło jej finansowania i brak nowych projektów europejskich nieuchronnie spowodowałby jej upadłość.
3. Zarzut trzeci dotyczy oczywistego i poważnego nieuwzględnienia przez Komisję granic jej swobody uznania, co może powodować odpowiedzialność pozaumowną Unii. Strona skarżąca twierdzi, że poniosła szkodę związaną z jej dobrym imieniem i portfelem zamówień, co znacznie ograniczyło, a nawet unicestwiło możliwość uczestniczenia w przyszłości w nowych projektach europejskich. Ponadto udział w umowach dotacji stanowi według strony skarżącej jedyne źródło jej finansowania i brak nowych projektów europejskich nieuchronnie spowodowałby jej upadłość.

Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2016 r. – Premo/OHIM – Prema Semiconductor (PREMO)

(Sprawa T-400/14) ⁽¹⁾

(2016/C 098/76)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2016 r. – Premo/OHIM – Prema Semiconductor (PREMO)

(Sprawa T-440/14) ⁽¹⁾

(2016/C 098/77)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 15.9.2014.
